

Bakgrund

I det svenska skogsbruket är det entreprenörer som utför en stor del av arbetet åt landets skogsbolag, skogsägarföreningar och privata skogsägare. Merparten av dessa skogsentreprenadföretag är fåmansföretag verksamma på landsbygden. Många av dessa är i beroendesituation till en stor uppdragsgivare, som inte sällan dikterar villkoren i avtalen.

Många entreprenörer som verkar i skogen har under lång tid haft stora lönsamhetsutmaningar, och i samband med höjningen av reduktionsplikten – och kostnadsökningarna på alla viktiga insatsvaror som följde i spåren, blev situationen på många håll akut. Det föranledde att vi som branschorganisation, tillsammans med bland annat Lantbrukarnas Riksförbund, lobbade hårt för ett temporärt akutstöd till de gröna näringarna. Detta resulterade i början av förra sommaren i den tillfälliga sänkningen av koldioxid- och energiskatten på bränsle.

Redan i vårt remissvar inför det första beslutet flaggade vi för behovet av en tydligare definition av vilka som har rätt till stödet. Tyvärr lämnades våra kommentarer utan åtgärd, vilket därmed resulterat i att många redan ekonomiskt mycket välmående skogsindustrier ser stödet som sitt. I många avtal mellan oss entreprenörer och våra kunder, landets skogsindustrier, finns ofta en bränsleklausul formulerad så att ersättningen för vårt arbete sänks med motsvarande nivå som återbetalningen av punktskatten för diesel. För att de statliga stödåtgärderna inte ska fortsätta att bidra till att göda en redan välmående skogsindustri, utan i stället hamna där de behövs, krävs ett antal förtydliganden och justeringar i förslaget som nu är på remiss.

Förslag

Det behöver förtydligas att det tillfälliga stödet inte syftar till att enbart kompensera för ökade bränslepriser. Tydliggör att stödåtgärden även kompenserar för kostnadsökningar på en rad insatsvaror på grund av kraftigt höjda transportkostnader och stigande inflation.

Det behöver förtydligas att det temporära stödet måhända administreras likt en ordinarie bränslesubvention, men att stödets syften skiljer sig åt. Så som grundskrivningen i 2004/05:1 är utformad syftar den ordinarie skattesubventionen till att stärka den internationella konkurrenskraften. Inför ett beslut bör det tydliggöras att detta temporära stöd syftar till att kompensera för de kraftiga kostnadshöjningarna i spåren av reduktionsplikten, inflation och kriget i Ukraina. Så som nu formulerat går syftet att tolka på flera sätt, vilket bidrar till skogsindustriernas uppfattning att de har rätten till stödet.

För att skapa rimliga förutsättningar för landsbygdsföretagen, och för att säkerställa att inte statliga stödpengar förs över till redan mycket lönsamma storbolag, bör det tydliggöras att stödet är till för landsbygdsföretagen vars arbetsmaskiner förbrukar bränslet. Det är med andra ord inte tänkt att stödet som nu i många fall, retroaktivt ska slussas vidare till redan välmående skogsindustrier. Stödet bör alltså tillfalla den som söker det.

Slutsats

Vid gehör för ovan synpunkter, med en tydlighet om vem stödet riktar sig till och vad det kompenserar för, ställer vi oss positiva till en förlängning av stödåtgärden under 2024 och 2025. Om inte, bidrar en förlängning av stödet enbart till ökad administration och försämrad likviditet då kundbolagen håller inne motsvarande belopp för många av våra medlemmar. Får vi inte gehör för våra önskemål ovan ser vi det som angeläget att stödet slopas, alternativt istället adresseras direkt till skogsindustrin utan oss entreprenörer som mellanhand.

Vi är positiva till förslaget om att den årliga indexeringen av skatt på bränslen inte tillämpas för kalenderåren 2024 och 2025.